Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba w składzie powiększonym)

z dnia 6 lipca 2022 r.*

Służba publiczna – Urzędnicy – Konkurs EPSO/AD/363/18 mający na celu nabór administratorów w dziedzinie podatków – Ograniczenie wyboru drugiego języka, w jakim odbywają się egzaminy – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej – Zarzut niezgodności z prawem – Dopuszczalność – Dyskryminacja ze względu na język – Szczególny charakter stanowisk do obsadzenia – Względy uzasadniające – Interes służby – Proporcjonalność

W sprawie T-631/20

MZ, którą reprezentowała adwokat M. Velardo,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowali T. Lilamand, D. Milanowska i A.-C. Simon, w charakterze pełnomocników, których wspierał adwokat A. Dal Ferro,

strona pozwana,

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym),

w składzie: J. Svenningsen (sprawozdawca), prezes, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. Pynnä i J. Laitenberger, sędziowie,

sekretarz: P. Núñez Ruiz, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 marca 2022 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: włoski.

Wyrok

1 W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca, MZ, żąda stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 10 grudnia 2019 r., na mocy której komisja konkursowa konkursu EPSO/AD/363/18 odmówiła, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, wpisania jej nazwiska na listę rezerwy kadrowej celem naboru administratorów w grupie zaszeregowania AD 7 w dziedzinie podatków.

I. Okoliczności powstania sporu

2 W dniu 11 października 2018 r. Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) opublikował w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie o konkursie otwartym na podstawie kwalifikacji i testów EPSO/AD/363/18, w celu naboru administratorów (AD 7) w dziedzinie ceł i podatków (Dz.U. 2018, C 368 A, s. 1, zwane dalej „ogłoszeniem o konkursie"), w celu stworzenia dwóch list rezerwy kadrowej kandydatów, spośród których Komisja Europejska, a głównie Dyrekcja Generalna (DG) ds. Podatków i Unii Celnej, będzie prowadzić nabór nowych urzędników służby publicznej na stanowiska administratorów.

3 W ogłoszeniu o konkursie wymagano w szczególności znajomości co najmniej dwóch języków urzędowych Unii Europejskiej, co było warunkiem dopuszczenia do udziału w konkursie. Warunek ten został sformułowany w następujący sposób:

„Kandydat musi znać przynajmniej 2 języki urzędowe UE; jeden na poziomie co najmniej C1 (gruntowna znajomość) i drugi na poziomie co najmniej B2 (zadowalająca znajomość).

Uwaga: określone powyżej minimalne poziomy znajomości języków odnoszą się do każdej umiejętności językowej (mówienie, pisanie, czytanie i słuchanie) wymaganej w formularzu zgłoszeniowym. Umiejętności te odzwierciedlają umiejętności opisane w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego […]

Języki, o których mowa w niniejszym ogłoszeniu o konkursie:

– Język 1: język, w którym kandydat zdaje komputerowe testy wielokrotnego wyboru.

– Język 2: język używany podczas naboru na podstawie kwalifikacji (Talent Screener), podczas testów oceny zintegrowanej oraz do komunikacji między EPSO i kandydatem, który przedłożył zatwierdzone zgłoszenie. Musi on być inny niż język 1 kandydata.

Językiem 2 musi być język angielski lub francuski".

4 Ogłoszenie o konkursie wyjaśniało powód ograniczenia wyboru drugiego języka do angielskiego lub francuskiego w następujący sposób:

„Od laureatów zatrudnionych w powyższych dziedzinach wymaga się zadowalającej znajomości języka angielskiego lub francuskiego (na poziomie co najmniej B2). Znajomość innych języków może być atutem, jednak w większości departamentów w służbach Komisji zajmujących się cłami i podatkami używa się języka angielskiego lub francuskiego w działaniach analitycznych, komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji z podmiotami zewnętrznymi, a także w publikacjach, sprawozdaniach, aktach prawnych i opracowaniach gospodarczych, jak wspomniano w sekcji

»Jakie będą moje obowiązki?« i w załączniku I. Dlatego zadowalająca znajomość języka angielskiego lub francuskiego jest niezbędna. W związku z tym laureaci nieposiadający zadowalającej znajomości języka angielskiego lub francuskiego nie byliby niezwłocznie zdolni do wykonywania obowiązków".

5 W pkt 5, w tytule: „Jak wygląda procedura naboru?", wskazano, że etap oceny zintegrowanej składa się z czterech testów, a mianowicie rozmowy badającej poziom kompetencji ogólnych, rozmowy dotyczącej danej dziedziny, ćwiczenia w grupie i studium przypadku. Każda z ośmiu kompetencji ogólnych („umiejętność analizowania i rozwiązywania problemów", „komunikacja", „jakość i wydajność pracy", „nauka i rozwój osobisty", „ustalanie priorytetów i organizacja", „odporność", „umiejętność pracy w zespole", „zdolności przywódcze") była oceniana [w skali] do dziesięciu punków, a kompetencje dotyczące danej dziedziny do stu. W odniesieniu do kompetencji ogólnych wymagane minimum wynosiło 3/10 za każdą kompetencję i 40/80 ogółem, a jeśli chodzi o kompetencje w danej dziedzinie – 50/100.

6 W dniu 10 listopada 2018 r. skarżąca zgłosiła swoją kandydaturę do omawianego konkursu w dziedzinie podatków.

7 Zadania, jakie będą wykonywać laureaci konkursu w dziedzinie podatków, są opisane w ogłoszeniu o konkursie w następujący sposób:

„Od pracownika merytorycznego zatrudnionego w dziale [DG ds. Podatków i Unii Celnej] zajmującym się podatkami pośrednimi lub bezpośrednimi lub w jednym z działów [DG ds. Konkurencji] zajmujących się podatkową pomocą państwa oczekuje się, że będzie on niezwłocznie zdolny do wykonywania swoich obowiązków oraz że, przy wsparciu zwierzchników, będzie sporządzał dokumenty dotyczące danej dziedziny oraz brał udział w spotkaniach z przedstawicielami państw członkowskich i innymi zainteresowanymi stronami w celu wyjaśnienia lub przedstawienia stanowiska Komisji Europejskiej. Osoba zatrudniona na tym stanowisku reprezentuje swój dział podczas spotkań z innymi służbami Komisji Europejskiej oraz odpowiada na pytania obywateli i posłów do Parlamentu Europejskiego. Wnosi ona również wkład w przygotowywanie informacji dla komisarza, dyrektora generalnego lub dyrektora, w zależności od potrzeb. W zależności od działu, osoba taka sporządza projekty aktów prawnych, decyzji, dokumentów roboczych lub opracowań gospodarczych".

8 Ponadto załącznik I do ogłoszenia o konkursie, zatytułowany „Obowiązki", precyzuje te zadania w następujący sposób:

„Ogólna rola administratorów (AD 7) w dziedzinie podatków polega na wspieraniu decydentów w realizacji misji instytucji, przygotowywaniu analiz prawnych, ekonomicznych lub statystycznych koniecznych do inicjowania i kształtowania polityki unijnej w dziedzinie podatków pośrednich lub bezpośrednich, zarządzania taką polityką lub do jej oceny, w tym w zakresie ustalania cen transferowych lub podatkowej pomocy państwa.

Osoba zatrudniona na tym stanowisku odpowiadać będzie za analizę kwestii podatków pośrednich i bezpośrednich, przygotowywanie oceny prawnej w oparciu o mające zastosowanie przepisy i procedury w zakresie podatków lub pomocy państwa, analizę ich skutków, przedstawianie projektów aktów ustawodawczych oraz opracowywanie analiz ekonomicznych tych zagadnień. W zakres obowiązków administratorów może również wchodzić opracowywanie działań w zakresie komunikacji w swoim obszarze, udział w konferencjach i innych wydarzeniach, koordynowanie działań i prowadzenie negocjacji na szczeblu międzynarodowym w dziedzinach

związanych z polityką podatkową Unii Europejskiej, [takich jak analiza ekonomiczna i ocena podatków, podatki bezpośrednie lub pośrednie, podatek VAT i inne podatki pośrednie (w dziedzinie ochrony środowiska, transportu, energii oraz akcyzy)][…]".

9 Skarżąca, obywatelka włoska, wybrała jako język pierwszy język włoski, a jako język drugi język francuski (zwany dalej „drugim językiem"), w którym to języku zredagowała swoją kandydaturę. Przy tej okazji oświadczyła, że włada francuskim na tym samym poziomie co językiem włoskim, czyli na poziomie „C2" zgodnie ze wspólnym europejskim systemem opisu kształcenia językowego, z wyjątkiem wypowiedzi pisemnej, w odniesieniu do której oświadczyła, że posiada znajomość języka francuskiego na poziomie „C1".

10 W dniach 4 kwietnia i 4 czerwca 2019 r. skarżąca wzięła udział w egzaminach na etapie oceny zintegrowanej, na które składało się studium przypadku, ćwiczenia w grupie i dwie indywidualne rozmowy z komisją konkursową. Testy te odbyły się w drugim języku.

11 Pismem z dnia 17 lipca 2019 r. przewodniczący komisji konkursowej poinformował skarżącą o decyzji komisji konkursowej o nieumieszczeniu jej nazwiska na liście rezerwy kadrowej ze względu na to, że nie uzyskała ona minimalnej oceny wymaganej z każdego z egzaminów (zwanej dalej „decyzją z dnia 17 lipca 2019 r."). Do pisma tego załączono paszport kompetencji, z którego wynika w szczególności, że skarżąca uzyskała, po pierwsze, ocenę eliminującą 37/80 będącą oceną ośmiu kompetencji ogólnych, a po drugie, ocenę 80/100 będącą oceną kompetencji w zakresie wybranej przez nią dziedziny.

12 Pismem z dnia 27 lipca 2019 r., sporządzonym w języku francuskim, skarżąca zwróciła się do komisji konkursowej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, który to wniosek został oddalony decyzją komisji konkursowej z dnia 10 grudnia tego samego roku (zwaną dalej „decyzją z dnia 10 grudnia 2019 r.").

13 Pismem z dnia 9 marca 2020 r. skarżąca, na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym") złożyła zażalenie do organu powołującego sporządzone w języku włoskim.

14 W wiadomości elektronicznej z dnia 1 kwietnia 2020 r. EPSO poinformowało skarżącą, że na podstawie pkt 4.3.1 załącznika III do ogłoszenia o konkursie jej zażalenie powinno było zostać złożone w drugim języku, mianowicie francuskim i że jej zażalenie, zredagowane w języku włoskim, nie zostanie w konsekwencji rozpatrzone, jeżeli organ powołujący nie otrzyma tłumaczenia na język francuski przed dniem 1 maja tego samego roku.

15 W wiadomości elektronicznej z dnia 9 kwietnia 2020 r. skarżąca przekazała organowi powołującemu tłumaczenie jej zażalenia na język francuski, które zostało oddalone decyzją organu powołującego z dnia 8 lipca 2020 r. (zwaną dalej „decyzją oddalającą zażalenie").

II. Żądania stron

16 Skarżąca wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 lipca i z dnia 10 grudnia 2019 r. oraz decyzji oddalającej zażalenie;

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

17 Komisja wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

III. Co do prawa

A. Przedmiot sporu

18 Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem, w przypadku gdy kandydat biorący udział w konkursie wnosi o ponowne rozpatrzenie decyzji podjętej przez komisję konkursową, taka decyzja wydana po ponownej analizie sytuacji kandydata jest aktem, z którym wiążą się niekorzystne dla niego skutki w rozumieniu art. 90 ust. 2 lub ewentualnie art. 91 ust. 1 regulaminu pracowniczego. Decyzja wydana po ponownym rozpatrzeniu sprawy zastępuje pierwotną decyzję komisji konkursowej (zob. wyrok z dnia 5 września 2018 r., Villeneuve/Komisja, T-671/16, EU:T:2018:519, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo).

19 W niniejszej sprawie aktem niekorzystnym dla skarżącej jest decyzja z dnia 10 grudnia 2019 r., wydana po ponownym rozpatrzeniu sprawy, o nieumieszczeniu jej nazwiska na liście rezerwy kadrowej konkursu (zwana dalej „zaskarżoną decyzją").

20 Co się tyczy żądania formalnie skierowanego przeciwko decyzji oddalającej zażalenie, należy przypomnieć, że skarga, nawet jeśli jest formalnie skierowana przeciwko oddaleniu zażalenia, skutkuje zaskarżeniem do Sądu aktu niekorzystnego, na który zostało złożone zażalenie (wyrok z dnia 17 stycznia 1989 r., Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, pkt 8), chyba że oddalenie zażalenia ma inny zakres niż akt, na który wniesiono zażalenie (zob. wyrok z dnia 21 maja 2014 r., Mocová/Komisja, T-347/12 P, EU:T:2014:268, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

21 W niniejszej sprawie decyzja oddalająca zażalenie nie ma autonomicznej treści, niezależnej od zaskarżonej decyzji ponieważ oddala zażalenie i utrzymuje w mocy decyzję komisji konkursowej o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwowej. W takiej sytuacji zgodność z prawem zaskarżonej decyzji należy zbadać z uwzględnieniem uzasadnienia zawartego w decyzji oddalającej zażalenie, ponieważ uzasadnienie to pokrywa się z zaskarżoną decyzją (zob. podobnie wyrok z dnia 24 marca 2021 r., BK/EASO, T-277/19, niepublikowany, EU:T:2021:161, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).

B. Co do istoty

22 Skarżąca podnosi pięć zarzutów na poparcie swego odwołania. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem systemu językowego przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie; drugi – naruszenia zasady stabilności składu komisji konkursowej; trzeci – naruszenia ogłoszenia o konkursie; czwarty – naruszenia art. 5 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego i piąty – naruszenia obowiązku uzasadnienia.

23 W ramach zarzutu pierwszego skarżąca powołuje się na niezgodność z prawem treści ogłoszenia o konkursie, które z jednej strony ogranicza wybór drugiego języka, w którym odbywają się egzaminy na etapie oceny zintegrowanej, do francuskiego i angielskiego (dalej „sporne ograniczenie"), a z drugiej strony zobowiązuje kandydatów do używania tego języka w korespondencji z EPSO (dalej „sporny obowiązek").

24 Komisja wnosi o odrzucenie wskazanego zarzutu niezgodności z prawem jako niedopuszczalnego, a w każdym razie oddalenie go jako bezzasadnego.

1. W przedmiocie dopuszczalności zarzutu pierwszego opartego na zarzucie niezgodności z prawem treści ogłoszenia o konkursie

25 Ze względu na jego treść zarzut niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie należy zbadać odrębnie w zakresie, w jakim ustanowiono w nim, po pierwsze, sporne ograniczenie, a po drugie sporny obowiązek.

a) W przedmiocie dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim ustanowiono w nim sporne ograniczenie

26 Komisja podnosi, powołując się na orzecznictwo wynikające z wyroku z dnia 14 grudnia 2017 r., PB/Komisja (T-609/16, EU:T:2017:910), że zarzut niezgodności z prawem spornego ograniczenia należy odrzucić jako niedopuszczalny.

27 W tym względzie utrzymuje ona, że wobec braku ścisłego związku między uzasadnieniem zaskarżonej decyzji a zarzutem pierwszym opartym na niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie zarzut ten należy odrzucić z powodu przekroczenia terminu. Zdaniem Komisji, aby posiadać legitymację do kwestionowania przepisów określających system językowy egzaminów konkursowych, kandydat powinien złożyć zażalenie na ogłoszenie o konkursie w terminie trzech miesięcy od daty jego publikacji.

28 Komisja uważa, że zaskarżona decyzja nie opiera się na elementach ściśle związanych z systemem językowym egzaminów, lecz jedynie na niewystarczającej ocenie, która została przyznana skarżącej za jej kompetencje ogólne, w wyniku czego nie ma ścisłego związku między uzasadnieniem zaskarżonej decyzji a zarzutem opartym na niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie.

29 Dodaje ona, że poważne braki stwierdzone podczas egzaminów w zakresie posiadania pewnych kompetencji ogólnych zostałyby wychwycone również wówczas, gdyby skarżąca przystąpiła do egzaminów w innym języku. W każdym razie skarżąca nie wykazała za pomocą konkretnych dowodów, że przystąpienie do egzaminów w języku francuskim było dla niej niekorzystne ani że gdyby przystąpiła do tych egzaminów w innym języku, uzyskałaby lepsze wyniki.

30 Skarżąca nie zgadza się z tą argumentacją.

31 Na wstępie należy przypomnieć, że art. 277 TFUE wyraża ogólną zasadę gwarantującą każdej ze stron prawo do podważenia ważności wcześniejszych aktów instytucjonalnych stanowiących podstawę prawną zaskarżonej decyzji, w celu uzyskania stwierdzenia nieważności decyzji, która dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie, o ile strona ta bez wątpienia nie miała prawa do wniesienia bezpośredniej skargi na akty, których konsekwencje ponosi, nie będąc w stanie żądać

stwierdzenia ich nieważności (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 lipca 2003 r., Komisja/EBC, C-11/00, EU:C:2003:395, pkt 75; z dnia 17 grudnia 2020 r., BP/FRA, C-601/19 P, niepublikowany, EU:C:2020:1048, pkt 26; z dnia 22 kwietnia 2004 r., Schintgen/Komisja, T-343/02, EU:T:2004:111, pkt 26).

32 W niniejszej sprawie w zakresie, w jakim zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję opiera się na założeniu, że skarżąca nie zakwestionowała ogłoszenia o konkursie w odpowiednim terminie, czyli w terminie trzech miesięcy od daty jego publikacji, należy najpierw zbadać, czy skarżąca na pewno miała taką możliwość.

33 W niniejszym przypadku nie można uznać, że dopuszczalność wniesionej przez skarżącą skargi o stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim ustanowiono w nim sporne ograniczenie, nie może być uznana za oczywistą. Należy bowiem przypomnieć, że ogłoszenie o konkursie może być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności w drodze wyjątku, gdy wskutek ustanawiania warunków wykluczających kandydaturę jednej ze stron, stanowi decyzję dla niej niekorzystną w rozumieniu art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego (zob. podobnie wyrok z dnia 19 czerwca 1975 r., Vainker/Parlament, 79/74, EU:C:1975:85, pkt 5–8; postanowienie z dnia 24 czerwca 2013 r., Mateo Pérez/Komisja, F-144/11, EU:F:2013:86, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 Tymczasem sporne ograniczenie nie powoduje wykluczenia kandydatury kandydata, który, tak jak skarżąca, wskazuje, że zna co najmniej dwa języki urzędowe Unii na poziomach wymaganych w ogłoszeniu o konkursie. Zatem wobec nieustanowienia warunków wykluczających kandydaturę skarżącej, ogłoszenie o konkursie nie stanowi decyzji dla niej niekorzystnej i z tego względu skarżąca nie mogła zaskarżyć go w drodze skargi o stwierdzenie nieważności.

35 Z uwagi na zasadę skutecznej ochrony sądowej, zawartą w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z której wynika, że wobec aktu, niemogącego być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 270 TFUE, powinna istnieć możliwość podniesienia zarzutu niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE, dopuszczalność zarzutu niezgodności z prawem aktu o zasięgu ogólnym jest w takim wypadku podporządkowana wyłącznie spełnieniu jednocześnie dwóch przesłanek, mianowicie że wydanie zaskarżonego aktu indywidualnego nastąpiło wskutek bezpośredniego zastosowania aktu o zasięgu ogólnym oraz że skarżący ma interes w zaskarżeniu indywidualnej decyzji będącej przedmiotem postępowania głównego (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lipca 2007 r., Wils/Parlament, F-105/05, EU:F:2007:128, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

36 Jeśli chodzi o pierwszą przesłankę mającą na celu ustalenie, czy zaskarżona decyzja została wydana bezpośrednio na podstawie ogłoszenia o konkursie, należy wskazać, że Trybunał przyjął, iż przedmiotem zarzutu niezgodności z prawem mogą być przepisy aktu o zasięgu ogólnym stanowiące podstawę prawną decyzji indywidualnej lub pozostające w bezpośrednim związku prawnym z taką decyzją (zob. wyrok z dnia 8 września 2020 r., Komisja i Rada/Carreras Sequeros i in., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, pkt 69 i przytoczone tam orzecznictwo).

37 W związku z tym należy przypomnieć, że warunki zawarte w ogłoszeniu o konkursie stanowią dla komisji konkursowej zarówno ramy prawne, jak i ramy oceny (zob. wyrok z dnia 14 grudnia 2018 r., UR/Komisja, T-761/17, niepublikowany, EU:T:2018:968, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo), przy czym, nawet jeśli to ogłoszenie nie stanowi właściwej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji, to jest co najmniej jednym z aktów składających się na ramy prawne, w jakich powinna ona była zostać wydana.

38 Ponadto zaskarżona decyzja została wydana zgodnie z procedurą przewidzianą w ogłoszeniu o konkursie, w związku z czym sporne ograniczenie również pozostaje w bezpośrednim związku prawnym z zaskarżoną decyzją (zob. podobnie wyrok z dnia 14 lipca 2021 r., Carbajo Ferrero/Parlament, T-670/19, niepublikowany, odwołanie w toku, EU:T:2021:435, pkt 56).

39 Jeśli chodzi o drugą przesłankę dotyczącą interesu prawnego i przy założeniu, że argumentację Komisji można rozumieć jako podważanie interesu prawnego skarżącej w żądaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na to, że sporne ograniczenie jest niezgodne z prawem, należy przypomnieć, iż strona skarżąca z pewnością nie jest uprawniona do działania w interesie prawa lub instytucji i nie może podnosić na poparcie swojej skargi zarzutów innych niż o charakterze osobistym (wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., Schloh/Rada, 85/82, EU:C:1983:179, pkt 14).

40 Jednakże wymóg ten oznacza jedynie, że zarzuty strony skarżącej mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności, które może być dla niej korzystne, to znaczy w niniejszym przypadku, kiedy skutki jego podniesienia mogą przynieść korzyść stronie, która go podniosła (wyrok z dnia 29 listopada 2006 r., Campoli/Komisja, T-135/05, EU:T:2006:366, pkt 132). Zgodnie z orzecznictwem przytoczonym przez Komisję zarzut ten należy uznać za niedopuszczalny jedynie w braku ścisłego związku między uzasadnieniem zaskarżonej decyzji a zarzutem opartym na niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie (zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 2017 r., PB/Komisja, T-609/16, EU:T:2017:910, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).

41 Tymczasem w tej kwestii nie można wymagać, by skarżąca wykazała, że wskutek wykonania wyroku stwierdzającego nieważność zgodnie z art. 266 TFUE z pewnością uzyskałaby lepszą ocenę z egzaminów na etapie oceny zintegrowanej, który to dowód mógłby okazać się niemożliwy do przeprowadzenia; można wymagać jedynie, by skarżąca wykazała, że taka możliwość nie jest wykluczona, przy czym należy przypomnieć, że Sąd nie może zastępować oceny komisji konkursowej własną oceną.

42 W związku z tym należy uściślić, że w ogłoszeniu o konkursie nie nałożono na kandydatów obowiązku wyboru jako języka pierwszego języka, którym władają najlepiej. W związku z tym preferencja przyznana językowi angielskiemu lub francuskiemu, z wyłączeniem wszystkich pozostałych języków urzędowych Unii, może, jak podnosi skarżąca, przysporzyć korzyści kandydatom, których jeden z tych dwóch języków jest językiem, którym władają najlepiej, ze szkodą dla innych kandydatów, w przypadku których jest inaczej.

43 Jak wynika z orzecznictwa, prezentowana przez skarżącą znajomość drugiego języka siłą rzeczy znajduje bowiem odzwierciedlenie w egzaminach służących sprawdzeniu ogólnych i specjalistycznych umiejętności, których posiadania wymaga rozpatrywany konkurs (wyrok z dnia 9 czerwca 2021 r., Calhau Correia de Paiva/Komisja, T-202/17, odwołanie w toku, EU:T:2021:323, pkt 55).

44 W tym kontekście można w szczególności wskazać, że z formularzy zastosowanych do oceny ogólnych kompetencji, przekazanych przez Komisję w odpowiedzi na środek dotyczący organizacji postępowania, wynika, że znajomość języka może mieć wpływ na ocenę kompetencji ogólnych kandydatów.

45 W szczególności podczas rozmowy koncentrującej się na kompetencjach ogólnych komisja konkursowa powinna była uwzględnić przy ocenie kompetencji „komunikacyjnych” trudności kandydata w wypowiedzeniu się ustnie w sposób zrozumiały lub wystarczająco precyzyjny. To

samo dotyczy oceny tej kompetencji ocenianych w ramach studium przypadku, ponieważ przewiduje się, że komisja konkursowa wystawia kandydatom niższą ocenę, jeśli uważa, że posługują się oni „niewłaściwym językiem, słownictwem, stylem i rejestrem”.

46 Ponadto, jak przypomniano w pkt 9 powyżej, skarżąca sama oświadczyła w formularzu zgłoszeniowym, że nie potrafi wypowiadać się w języku francuskim równie dobrze co w języku włoskim, którym włada najlepiej, a zatem nie można wykluczyć, że niedoskonała znajomość tego drugiego języka mogła wpłynąć na jej ocenę na egzaminie pisemnym.

47 W tych okolicznościach nie można z góry wykluczyć, że gdyby skarżąca, która uzyskała za kompetencje ogólne ocenę ogólną wynoszącą 37/80, która była znacznie niższa niż ocena uzyskana w związku z kompetencjami odnoszącymi się do dziedziny, której dotyczył konkurs, czyli 80/100, i która w szczególności w ramach oceny zdolności komunikacyjnych uzyskała ocenę 4,5/10, również niższą od oceny uzyskanej w ramach oceny kompetencji dotyczących dziedziny, której dotyczył konkurs, miała możliwość przystąpienia do egzaminów w swoim języku ojczystym, czyli w języku włoskim, miałaby szansę uzyskania lepszej oceny. Jak bowiem wynika z pkt 44 i 45 powyżej, znajomość danego języka, poza terminologią techniczną dotyczącą konkretnej dziedziny, może w szczególności mieć wpływ na ocenę kompetencji ogólnych kandydatów. Tak więc znaczna różnica między oceną skarżącej w odniesieniu do kompetencji ogólnych, a jej oceną w odniesieniu do kompetencji dotyczących dziedziny, której dotyczył konkurs, stanowi konkretną wskazówkę co do tego, że taka sytuacja mogła mieć miejsce w niniejszej sprawie.

48 W świetle powyższego należy stwierdzić, że zarzut niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporne ograniczenie, jest dopuszczalny.

b) W przedmiocie dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporny obowiązek

49 Komisja utrzymuje, że zarzut niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporny obowiązek, jest niedopuszczalny, ponieważ skarżąca nie ma żadnego interesu w powoływaniu się na tę zarzucaną przez nią niezgodność z prawem. Podnosi ona, że zaskarżona decyzja nie zależy od tego, czy skarżąca była zobowiązana komunikować się z EPSO w drugim języku ani że musiała złożyć zażalenie w języku francuskim.

50 Skarżąca nie zgadza się z tą argumentacją.

51 Należy przypomnieć, że zakres zarzutu niezgodności z prawem powinien ograniczać się do tego, co jest niezbędne dla rozstrzygnięcia sporu (wyrok z dnia 10 czerwca 2020 r., Oosterbosch/Parlament, T-131/19, niepublikowany, EU:T:2020:250, pkt 54). Ze względu na to, że art. 277 TFUE nie ma na celu umożliwienia stronie podważenia możności stosowania jakiegokolwiek aktu o zasięgu ogólnym na potrzeby jakiejkolwiek skargi, akt, którego niezgodność z prawem podniesiono, powinien znajdować zastosowanie – w sposób bezpośredni albo pośredni – w sprawie, która jest przedmiotem skargi (zob. wyrok z dnia 8 września 2020 r., Komisja i Rada/Carreras Sequeros i in., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, pkt 68 i przytoczone tam orzecznictwo).

52 W tym względzie, niezależnie od faktu, że art. 20 ust. 2 lit. d) TFUE i art. 41 ust. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ustanawiają prawo zwrócenia się do instytucji Unii w jednym z języków traktatów i otrzymywania odpowiedzi w tym samym języku, wystarczy stwierdzić, że

sporny obowiązek nie miał żadnego bezpośredniego lub pośredniego przełożenia na treść zaskarżonej decyzji. Decyzja komisji konkursowej o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwy kadrowej po zakończeniu egzaminów nie ma bowiem bezpośredniego lub pośredniego związku z obowiązkiem komunikowania się z EPSO w drugim języku konkursu.

53 W braku jakiegokolwiek związku, a tym bardziej bezpośredniego związku prawnego między zaskarżoną decyzją a spornym obowiązkiem, nie można zatem uznać, że decyzja ta stanowi środek wykonawczy do ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w niej wspomniany obowiązek.

54 Zarzut niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporny obowiązek, należy zatem odrzucić jako niedopuszczalny.

55 W świetle powyższego zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie, należy uznać za dopuszczalny wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczy spornego ograniczenia.

2. W przedmiocie zasadności zarzutu niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporne ograniczenie

56 Na poparcie zarzutu niezgodności z prawem skarżąca podnosi, że sporne ograniczenie stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na język zakazanej na mocy art. 1d regulaminu pracowniczego. W tym kontekście należy przede wszystkim zbadać, czy sporne ograniczenie wprowadza odmienne traktowanie ze względu na język, następnie, w stosownym wypadku, czy to odmienne traktowanie jest uzasadnione zgodnym z prawem celem, i wreszcie, czy jest ono proporcjonalne do realizacji ewentualnie prawnie uzasadnionego celu.

a) W przedmiocie istnienia dyskryminacji ze względu na język

57 Skarżąca podnosi w istocie, że w kontekście egzaminów sporne ograniczenie było dla niej niekorzystne w porównaniu z kandydatami, których językiem ojczystym lub językiem głównym jest angielski lub francuski, to znaczy język, którym władają oni najlepiej.

58 Komisja nie zgadza się z tą argumentacją, twierdząc w istocie, że znajomość języka na poziomie przekraczającym minimalny poziom wymagany w ogłoszeniu o konkursie nie jest częścią wiedzy i kompetencji ocenianych w ramach egzaminów na etapie oceny zintegrowanej.

59 Na wstępie należy przypomnieć, że art. 1d ust. 1 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego stanowi, że w jego stosowaniu zakazuje się wszelkich przejawów dyskryminacji, w szczególności ze względu na język.

60 W niniejszym przypadku fakt nałożenia na kandydatów obowiązku wyboru drugiego języka konkursu wyłącznie spośród języków angielskiego lub francuskiego stanowi przejaw odmiennego traktowania ze względu na język, co do zasady zakazanego na mocy tego przepisu.

61 Należy przypomnieć, że w ogłoszeniu o konkursie nie zakazano kandydatom, którzy najlepiej władają językiem angielskim lub francuskim wyboru tego języka jako drugiego języka. Wynika z tego, że jak stwierdzono w pkt 42 powyżej, wprowadzona preferencja wobec języków angielskiego lub francuskiego jako drugiego języka może faworyzować w trakcie egzaminów na etapie oceny zintegrowanej kandydatów, których jednym z tych dwóch języków jest język, jakim

władają najlepiej, z pokrzywdzeniem innych kandydatów, którzy posiadali wystarczającą znajomość co najmniej dwóch języków urzędowych Unii, ale nie mieli jednak możliwości przystąpienia do egzaminów w języku, którym władają najlepiej.

62 Z art. 1d ust. 6 zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego wynika jednak, że ograniczenia zasady niedyskryminacji są możliwe, pod warunkiem że opierają się one na „obiektywnych i uzasadnionych podstawach" oraz służą osiągnięciu zgodnych z prawem celów w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej.

63 Tym samym szeroki zakres uznania przysługujący instytucjom Unii w kwestiach organizacji ich służb, a w szczególności przy określaniu kryteriów umiejętności wymaganych na podlegających obsadzeniu stanowiskach, a także, w zależności od tych kryteriów i w interesie służby, warunków i zasad organizacji konkursu, musi obowiązkowo mieścić się w granicach art. 1d regulaminu pracowniczego, z takim skutkiem, aby odmienne traktowanie ze względu na język, wynikające z ograniczenia systemu językowego konkursów do zawężonej liczby języków urzędowych, można było dopuścić tylko wtedy, gdy takie ograniczenie jest obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne w stosunku do rzeczywistych potrzeb służby (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo).

64 Należy zatem zbadać, czy wynikająca ze spornego ograniczenia dyskryminacja ze względu na język jest uzasadniona zgodnym z prawem celem i w danym wypadku proporcjonalna do rzeczywistych potrzeb służby opisanych w ogłoszeniu o konkursie.

b) W przedmiocie uzasadnienia dyskryminacji ze względu na język

65 Skarżąca utrzymuje, że to do organu powołującego należy wykazanie, iż sporne ograniczenie jest uzasadnione i proporcjonalne do rzeczywistych potrzeb służby, opierając się na elementach związanych z wymogami stanowisk do obsadzenia, które z jednej strony są możliwe do skontrolowania przez sąd, a z drugiej strony zrozumiałe dla kandydatów.

66 Podnosi ona w tym względzie, że uzasadnienie przedstawione przez organ powołujący w ogłoszeniu o konkursie, mające na celu umożliwienie zatrudnienia urzędników niezwłocznie zdolnych do wykonywania obowiązków, nie precyzuje związku pomiędzy spornym ograniczeniem a charakterem wykonywanych obowiązków, opisanym w załączniku I do ogłoszenia o konkursie. Nie można wykluczyć, że pewne zadania mogą być realizowane w szczególności w języku włoskim. Ponadto ze względu na ogólne sformułowanie spornego ograniczenia nie może ono być uzasadnione charakterem egzaminów na etapie oceny zintegrowanej.

67 Jeśli chodzi o dane przedstawione przez Komisję w toku postępowania, skarżąca uważa, że nie mają one znaczenia dla sprawy, a w każdym razie nie zostało wykazane, że angielski i francuski są językami najczęściej używanymi przy wykonywaniu obowiązków na stanowiskach do obsadzenia, z wyłączeniem wszystkich pozostałych języków Unii.

68 Komisja nie zgadza się z tą argumentacją, twierdząc w istocie, że sporne ograniczenie jest uzasadnione dwoma zgodnymi z prawem celami, na poparcie których przedstawiła stosowne dowody, na które składają się tabela z wyszczególnieniem języków, którymi posługują się członkowie personelu DG ds. Podatków i Unii Celnej oraz DG ds. Konkurencji, tabele z wyszczególnieniem języków używanych podczas wykonywania obowiązków przez członków personelu tychże dyrekcji generalnych oraz ogłoszenia o naborze opublikowane przez te dyrekcje w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 9 stycznia 2020 r.

69 Na wstępie należy przypomnieć, że chociaż art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego stanowi, iż na urzędnika może zostać powołany jedynie ten, kto wykazuje gruntowną znajomość jednego z języków Unii oraz zadowalającą znajomość innego języka Unii „w zakresie niezbędnym dla wykonywania swoich obowiązków", to artykuł ten nie wskazuje kryteriów, które mogą być brane pod uwagę w celu ograniczenia wyboru tego języka spośród języków urzędowych wymienionych w art. 1 rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385), ze zmianami [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 85 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo].

70 Kryteria te nie wynikają też z art. 27 regulaminu pracowniczego, który w akapicie pierwszym, bez odniesienia do znajomości języków, stanowi, że „[p]rzy naborze dąży się do pozyskania do służby urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości, rekrutowanych spośród obywateli państw członkowskich Unii z uwzględnieniem jak najszerszego zasięgu geograficznego" oraz że „żadne stanowiska nie mogą być rezerwowane dla obywateli jakiegokolwiek konkretnego państwa członkowskiego". To samo dotyczy akapitu drugiego tego artykułu, który ogranicza się do stwierdzenia, że „[z]asada równości obywateli Unii umożliwia każdej instytucji przyjmowanie odpowiednich środków w przypadku stwierdzenia znaczącej nierównowagi pod względem obywatelstwa urzędników, której nie uzasadniają obiektywne kryteria", uściślając w szczególności, że „takie odpowiednie środki muszą być uzasadnione i nie mogą w żadnym przypadku prowadzić do przyjęcia innych kryteriów rekrutacji niż kryteria oparte na kompetencjach".

71 O ile z art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego wynika, że ogłoszenia o konkursach mogą w odpowiednich przypadkach określać znajomość języków wymaganą w związku ze „szczególnym charakterem podlegających obsadzeniu stanowisk", o tyle przepis ten w żadnym razie nie ustanawia ogólnego zezwolenia pozwalającego na ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu do mniejszej liczby języków urzędowych spośród języków wymienionych w art. 1 rozporządzenia nr 1 [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 86 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo).

72 W niniejszej sprawie Komisja wskazała, że sporne ograniczenie jest uzasadnione, po pierwsze, jak wynika z ogólnych wytycznych Kolegium Dyrektorów Administracji dotyczących stosowania języków w konkursach EPSO, zawartych w załączniku II do przepisów ogólnych mających zastosowanie do konkursów otwartych (Dz.U. 2015, C 70 A, s. 1, zwanych dalej „załącznikiem II"), charakterem egzaminów na etapie oceny zintegrowanej, a po drugie, jak wynika z treści ogłoszenia o konkursie przedstawionej w pkt 4 powyżej, z uwagi na to, że ma on na celu wyłonienie kandydata, który będzie niezwłocznie zdolny do wykonywania obowiązków.

1) W przedmiocie uzasadnienia opartego na charakterze egzaminów na etapie oceny zintegrowanej

73 Zgodnie z ogólnymi wytycznymi Kolegium Dyrektorów Administracji dotyczącymi stosowania języków w konkursach EPSO, zawartymi w załączniku II, do którego odwołuje się Komisja, sporne ograniczenie jest uzasadnione charakterem egzaminów na etapie oceny zintegrowanej, ponieważ musi „zapewnić sprawiedliwą ocenę kandydatów oraz bezpośrednią komunikację

z oceniającymi i innymi kandydatami biorącymi udział w testach, stosowanie tej metody wymaga w szczególności przeprowadzania oceny zintegrowanej w lingua franca lub – w pewnych okolicznościach – w jednym głównym języku konkursu".

74 Nie można jednak przyjąć tego uzasadnienia, ponieważ ze względu na jego ogólne sformułowanie może ono mieć zastosowanie do każdego postępowania konkursowego, niezależnie od szczególnego charakteru stanowisk do obsadzenia po zakończeniu danej procedury naboru.

75 Ponadto ze wspomnianego załącznika II wynika, że procedury naboru wprowadzone od 2010 r., a w szczególności egzaminy na etapie oceny zintegrowanej mają na celu lepsze zorientowanie się, czy kandydaci będą w stanie wykonywać swoje obowiązki. Wynika z tego, że argument oparty na charakterze procedury naboru pozostaje w ścisłym związku z uzasadnieniem wynikającym z konieczności niezwłocznej zdolności nowo zatrudnionych osób do wykonywania obowiązków. W związku z tym, gdyby zabrakło tego ostatniego uzasadnienia, argument dotyczący charakteru procedury naboru sam w sobie nie mógłby uzasadniać ograniczenia liczby języków, które mogą zostać wybrane jako drugi język konkursu [zob. wyrok z dnia 9 czerwca 2021 r., Calhau Correia de Paiva/Komisja, T-202/17, odwołanie w toku, EU:T:2021:323, pkt 98 (niepublikowany)].

76 W tych okolicznościach należy zbadać, czy w świetle szczególnego charakteru podlegających obsadzeniu stanowisk, przedstawionego w pkt 7 i 8 powyżej, konieczność dysponowania urzędnikami, którzy byliby niezwłocznie zdolni do wykonywania obowiązków, stanowi wystarczające uzasadnienie spornego ograniczenia.

2) W przedmiocie uzasadnienia opartego na konieczności dysponowania urzędnikami, którzy byliby niezwłocznie zdolni do wykonywania obowiązków

77 Zgodnie z orzecznictwem prawdą jest, że w interesie służby leży, aby osoby zatrudnione przez instytucje Unii po zakończeniu postępowania w sprawie naboru, takie jak rozpatrywana procedura naboru, mogły być niezwłocznie zdolne do wykonywania obowiązków, a tym samym były w stanie szybko rozpocząć sprawowanie funkcji, które wspomniane instytucje mają zamiar im powierzyć (zob. wyrok z dnia 8 września 2021 r., Hiszpania/Komisja, T-554/19, niepublikowany, EU:T:2021:554, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo).

78 W tym względzie, nawet przy założeniu, że zawsze należy mieć na uwadze czas niezbędny do zapoznania się z nowymi obowiązkami i wyrobienia sobie nowych nawyków w pracy, jak również czas konieczny do zintegrowania się z nowym środowiskiem pracy, instytucja ma prawo starać się zatrudniać osoby, które od chwili objęcia obowiązków są w stanie co najmniej, z jednej strony, komunikować się ze swoimi przełożonymi i współpracownikami i dzięki temu być gotowe do jak najszybszego i możliwie jak najszerszego podjęcia zadań, które zostaną im powierzone, a z drugiej strony – wymieniać poglądy ze współpracownikami i przedstawicielami innych służb. Jak bowiem zostało orzeczone, istotnym elementem kariery zawodowej urzędników jest ich znajomość języków. W związku z tym dążenie przez instytucję do rekrutacji osób, które mogą skutecznie używać i rozumieć tak dobrze, jak to możliwe, język lub języki używane w środowisku zawodowym, w którym będą funkcjonować, należy uznać za zgodne z prawem (zob. wyrok z dnia 8 września 2021 r., Hiszpania/Komisja, T-554/19, niepublikowany, EU:T:2021:554, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo).

79 Jednakże sąd Unii powinien in concreto zbadać zasady ustanawiające system językowy konkursów takich jak ten, którego dotyczy sporne ogłoszenie, gdyż takie badanie pozwoli ustalić, jakie umiejętności językowe mogą być obiektywnie wymagane w interesie służby przez instytucje

w przypadku poszczególnych funkcji, a w konsekwencji czy ograniczenie wyboru języków, którymi można się posługiwać, aby wziąć udział w tych konkursach, jest obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne do rzeczywistych potrzeb służby (wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 94).

80 Konkretniej rzecz ujmując, sąd Unii powinien dokonywać kontroli nie tylko materialnej prawdziwości powoływanych dowodów, ich wiarygodności i spójności, ale również tego, czy te elementy stanowią zbiór istotnych danych, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji oraz czy ich charakter może służyć na poparcie wyciągniętych z nich wniosków (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 104 i przytoczone tam orzecznictwo).

81 W niniejszej sprawie należy na wstępie stwierdzić, że sam opis charakteru obowiązków zawarty w ogłoszeniu o konkursie i w załączniku I do tego ogłoszenia nie wystarcza, aby wykazać, że jedynie dwa języki, do których ogranicza się wybór drugiego języka omawianego konkursu, będą umożliwiać laureatom tego konkursu niezwłoczne podjęcie ich obowiązków. Żaden element ogłoszenia o konkursie nie świadczy bowiem o tym, że oba wskazane języki są rzeczywiście używane przy wykonywaniu zadań wymienionych w ogłoszeniu o konkursie i w załączniku I do niego.

82 Przeciwnie, wystarczy stwierdzić, że w załączniku I do ogłoszenia o konkursie, w którym wyszczególniono standardowe zadania do wykonywania na stanowiskach do obsadzenia, wskazano wiele zadań, które obejmują w szczególności „monitorowanie polityki podatkowej państw członkowskich […] a także krajowych przepisów w dziedzinie podatków oraz wdrażania zasad UE”, „ocenę krajowych podatków bezpośrednich pod względem pomocy państwa” oraz „monitorowanie krajowych przepisów w dziedzinie podatku VAT”. Ta wielość zadań wskazuje raczej na to, że nie wykluczając ewentualności, iż znajomość konkretnego języka okaże się niezbędna, nabór urzędników o różnych profilach językowych byłby korzystny dla funkcjonowania służby, gdyż dzięki nim byliby oni w stanie analizować polityki i ustawodawstwa podatkowe państw członkowskich w języku lub językach urzędowych tych państw.

83 Niezależnie od tego stwierdzenia należy zbadać, czy trzy dokumenty przedstawione przez Komisję w toku postępowania jako załączniki do odpowiedzi na skargę świadczą o umiejętnościach językowych, które mogą być obiektywnie wymagane ze względu na szczególny charakter stanowisk do obsadzenia przez Komisję w celu zatrudnienia „pracownika merytorycznego” w dziale DG ds. Podatków i Unii Celnej zajmującym się podatkami bezpośrednimi lub pośrednimi lub w jednym z działów Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji zajmujących się podatkową pomocą państwa, który to pracownik byłby niezwłocznie zdolny do wykonywania obowiązków.

84 W tym względzie można generalnie uznać, że dokumenty przedstawione przez Komisję wskazują, iż języki angielski i francuski są prawdopodobnie dwoma językami, których znajomość jest najbardziej rozpowszechniona w dyrekcjach generalnych, w których laureaci konkursu mogą zostać zatrudnieni.

85 Stwierdzenie to nie jest jednak samo w sobie wystarczające, aby ustalić znajomość języków, jaka mogła być obiektywnie wymagana w odniesieniu do konkretnych zadań, które mają wykonywać zatrudnione osoby. Należy bowiem zbadać czy ze względu na szczególny charakter obsadzanych stanowisk znajomość tylko jednego z tych dwóch języków jako drugiego języka faktycznie zapewni nowo zatrudnionemu urzędnikowi „niezwłoczną zdolność do wykonywania

obowiązków”, a także sprawdzić, w danym przypadku, czy obowiązek przystąpienia do wszystkich egzaminów na etapie oceny zintegrowanej w drugim języku był odpowiedni, by zaspokoić tę potrzebę.

86 Co się tyczy specyficznego charakteru stanowisk podlegających obsadzeniu, ze szczegółowej analizy dokumentów przedstawionych przez Komisję wynika, że biorąc pod uwagę codzienne obowiązki, które będą wykonywać laureaci konkursu, zadowalająca znajomość tylko jednego z tych dwóch języków, a mianowicie angielskiego, może zostać uznana za niezbędną do tego, aby laureat był „niezwłocznie zdolny do wykonywania obowiązków”.

87 Z opisów stanowisk zawartych w 34 ogłoszeniach o naborze opublikowanych w odnośnych dyrekcjach generalnych w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 9 stycznia 2020 r., znajdujących się w załączniku B.3 do odpowiedzi na skargę, wynika bowiem, że o ile znajomość języka angielskiego jest niezbędna, o tyle wbrew temu, co utrzymuje Komisja, wymóg taki nie został sformułowany w identyczny sposób w przypadku języka francuskiego.

88 Można bowiem zauważyć, że opis stanowiska w kilku ogłoszeniach o naborze przewiduje, że „językami roboczymi wydziału są (głównie) angielski, a (w mniejszym stopniu) francuski”. Podobnie ogłoszenie o naborze przewiduje, że „znajomość języka angielskiego jest konieczna” i że „podstawowa znajomość języka francuskiego” jest jedynie „pożądana”. Ponadto z szeregu innych ogłoszeń o naborze wynika, że jeżeli językiem roboczym zespołu jest angielski, zadowalająca znajomość innych języków, takich jak niemiecki, hiszpański, włoski, polski lub inne języki urzędowe, stanowi dodatkowy atut.

89 Tak więc, o ile powszechna znajomość języka francuskiego w omawianych dyrekcjach generalnych nie pozwala wykluczyć, że laureat posiadający jedynie zadowalającą znajomość języka francuskiego może być ostatecznie zdolny do wykonywania obowiązków, o tyle nie można jednak uznać, z uwagi na szczególny charakter stanowisk do obsadzenia, że taki laureat byłby „niezwłocznie zdolny do wykonywania obowiązków”, czego wymaga ogłoszenie o konkursie.

90 Komisja, zapytana o tę kwestię na rozprawie nie była w stanie określić, na jakie stanowisko mógłby zostać powołany laureat konkursu, którego znajomość języka francuskiego jako drugiego języka byłaby zadowalająca, i mógłby zostać on uznany za „niezwłocznie zdolnego do wykonywania obowiązków”.

91 W każdym razie należy podkreślić, że zgodnie z treścią ogłoszenia o konkursie sporne ograniczenie ma zasadnicze znaczenie, ponieważ „w większości departamentów w służbach Komisji zajmujących się cłami i podatkami używa się języka angielskiego lub francuskiego w działaniach analitycznych, komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji z podmiotami zewnętrznymi, a także w publikacjach, sprawozdaniach, aktach prawnych i opracowaniach gospodarczych, jak wspomniano w sekcji »Jakie będą moje obowiązki?« i w załączniku I”. To właśnie na podstawie tego sformułowania w ogłoszeniu o konkursie stwierdzono, że laureat nieposiadający zadowalającej znajomości języków angielskiego lub francuskiego nie będzie niezwłocznie zdolny do wykonywania obowiązków.

92 Wynika z tego, że cel polegający na zatrudnianiu urzędników „niezwłocznie zdolnych do wykonywania obowiązków” należy rozumieć głównie w stosunku do kompetencji dotyczących dziedziny, której dotyczy konkurs, a nie w odniesieniu do kompetencji ogólnych.

93 Tymczasem należy stwierdzić, że cztery egzaminy na etapie oceny zintegrowanej powinny odbywać się w drugim języku, mimo że nie wydaje się, aby do osiągnięcia celu polegającego na naborze urzędników „niezwłocznie zdolnych do wykonywania obowiązków", było absolutnie konieczne, aby trzy egzaminy, których celem jest jedynie sprawdzanie ogólnych umiejętności, również odbywały się w tym drugim języku.

94 W świetle powyższego zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim wprowadzono w nim sporne ograniczenie, jest zasadny. W konsekwencji należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji bez konieczności badania pozostałych zarzutów.

W przedmiocie kosztów

95 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem skarżącej – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 10 grudnia 2019 r., na mocy której komisja konkursowa konkursu EPSO/AD/363/18 odmówiła, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, wpisania nazwiska MZ na listę rezerwy kadrowej celem naboru administratorów w grupie zaszeregowania AD 7 w dziedzinie podatków.

2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 6 lipca 2022 r.

Podpisy